

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 605

Din 22.11.2023

Dosar nr.: 179/2022

Petiția nr.: 1833/11.03.2022

Petentă:

**Reclamați: MARVIKING Consult SRL (în continuare R1),
..... (în continuare R2).**

Obiect: hărțuire (profesională) la locul de muncă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. MARVIKING Consult SRL cu sediul în Galați, Str. Brăilei nr.190 Bl.A7A, A7B, jud. Galați.

3.

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin.(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. În sensul celor mai sus arătate au fost emise adresele nr.1833/25.03.2022, nr. 2204/25.03.2022 prin care au fost citate părțile.

6. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

7. Petenta arată că a fost angajată a R1 și se consideră discriminată întrucât din dispoziția lui R2 nu a fost primită la muncă la întoarcerea din concediu, fiind condiționată de acesta să rămână în carantină și ulterior să facă un nou test PCR Sars Cov-2 al cărui rezultat să fie negativ, pe cheltuiala acesteia.

8. Petenta arată faptul că, în data de 20.09.2021 a revenit în România, dintr-o țară (Bulgaria) aflată la momentul respectiv pe lista galbenă. Pentru a evita carantinarea conform Hotărârilor CNSU în vigoare, petenta a efectuat în Sofia, un test PCR Sars COV-2 cu rezultat negativ.

9. La revenirea pe teritoriul României, autoritățile vamale i-au verificat documentele, și nu au dispus intrarea în carantină având în vedere rezultatul negativ al testului efectuat

de aceasta în Sofia-Bulgaria.

10. La momentul la care a vrut să se prezinte la muncă, R2 nu a dorit reprimirea acesteia decât după efectuarea zilelor de carantină și efectuarea ulterioară a unui nou test PCR (pe cheltuiala petentei), aspect în raport de care a contactat DSP Galați, care a constatat că nu se impune intrarea în carantină.

11. Petenta arată că după demersurile efectuate, și după prezentarea adeverinței primite de la DSU, a început o întreagă campanie de hărțuire concertată de R2, petenta primind o serie de amenințări, precizând totodată faptul că nici un alt angajat al filialei unde aceasta lucrează, nu a fost supus aceluiași regim la întoarcerea din concediu.

12. În raport de aspectele sesizate, petenta solicită intervenția CNCD cu consecința stopării oricărui abuz și a oricărei acțiuni cu caracter discriminatoriu săvârșite asupra sa, solicitând cu titlu compensatoriu daune morale într-un quantum de 20.000-30.000 lei precum și emiterea unui ordin de protecție împotriva oricărui abuz din partea angajatorului R2.

13. În susținerea petiției, petenta a depus la dosar înscrisuri constând în răspunsul primit de la AJSP Galați – privind soluționarea adresei nr. 241/01.07.2021 referitor la carantinare, copie BI.

14. Prin concluziile scrise înregistrate sub nr. 5105/21.07.2022, petenta solicită admiterea petiției, reiterând Colegiului director faptul că solicită intervenția pentru stoparea oricărui aspect abuziv și a oricărei acțiuni cu caracter discriminatoriu, inclusiv pentru hărțuire profesională și discriminare.

Susținerile părților reclamate

Reclamatul R2

15. Prin punctul de vedere depus de partea reclamată R2 și înregistrat sub nr. 2721/14.04.2022, solicită respingerea petiției ca neîntemeiată, arătând că în fapt, solicitarea privind efectuarea unui nou test PCR s-a datorat faptului că în realitate, petenta revenise din concediul petrecut într-o țară aflată în zona roșie (Grecia) și a tranzitat o altă țară aflată în zona galbenă (Bulgaria) în drumul spre România, petenta declarând la întoarcerea în țară, revenirea din Bulgaria și nu din Grecia cum era normal.

16. Se arată că în raport de aspectele expuse în petiția înaintată CNCD, la momentul solicitării de întoarcere la muncă, petenta a antamat existența unei dispoziții de necarantinare emisă de DSP, însă în realitate acest document apare ca viciat de vreme ce petenta a învederat autorităților că s-a întors dintr-o zonă galbenă, în timp ce aceasta revenea dintr-o țară aflată în zona roșie.

17. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată R2 precizează că, în fapt, petenta revenise dintr-o țară aflată în zona roșie, indicând drept dovadă postările acesteia pe rețeaua de socializare Facebook, unde a prezentat în mod public locul unde se afla și chiar și persoana cu care era.

18. În contextul aspectelor reclamate, R2 arată faptul că în realitate, relația profesională dintre părțile reclamate și petentă, nu se derulau în cele mai bune condiții, drept dovadă stau și sesizările petentei formulate la ITM Galați, respectiv IPJ Galați, autorități care analizând petițiile formulate, nu i-au dat câștig de cauză petentei.

19. Mai mult decât atât, anterior plecării petentei în concediul de odihnă, aceasta a fost sancționată disciplinar cu avertisment scris, pentru părăsirea locului de muncă fără un anunț prealabil al societății iar prin Decizia nr. 1/07.10.2021, raporturile de muncă au încetat ca urmare a solicitării acesteia.

20. În raport de aspectele reclamate de petentă, partea reclamată R2 arată că măsurile dispuse de angajator au fost justificate obiectiv de un scop legitim (factori independenți de orice discriminare), prin raportare la situația de fapt, Hotărârea CNSU nr.71/16.09.2021 privind aprobarea listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată și procedura internă a părții reclamate R1 (Anexă 1 la Decizia nr.01/16.03.2020).

21. Referitor la sugestiile petentei privind afectarea pecuniară a acesteia pe perioada în care a fost impusă carantinarea după revenirea din concediu, R2 arată că afirmația petentei nu este reală, întrucât pe perioada stării de alertă, au lucrat toți în online obținând venituri motivante.

22. Concluzionând, partea reclamată R2 solicită respingerea petiției apreciind că faptele reclamate nu pot fi calificate ca fiind fapte de discriminare și nici nu se poate reține că petenta ar fi fost hărțuită profesional.

23. În susținerea punctului de vedere, partea reclamată R2 a depus o serie de înscrisuri, constând în Anexa 1 la Decizia nr.01/16.03.2020, Hotărârea CNSU nr.71/16.09.2021 privind aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, print screen-uri de pe pagina de Facebook a petentei care relevă locația unde a fost în concediu, extrase din conversațiile purtate pe aplicația WhatsApp cu petenta, declarațiile fostelor colegi de muncă ale petentei, fișa petentei, corespondența purtată cu petenta prin poșta electronică, procesele-verbale întocmite de inspectorii de control ai ITM Galați, corespondență purtată cu un reprezentant al ITM Galați prin poșta electronică, adresa primită de la IPJ Galați, Decizia de sancționare disciplinară a petentei nr. 02/03.09.2021, Decizia nr. 1/07.10.2021 de încetare a raporturilor de muncă.

IV. Cadrul legal aplicabil

Dreptul național și internațional aplicabil/ jurisprudența

24. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României, revizuită

Art. 1-Statul român

„ (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4 - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi. (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de

rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 15 Universalitatea

„(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”

Art. 16

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”

Art. 20 - Tratatelor internaționale privind drepturile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

Art. 26 - Viața intimă, familială și privată

„(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată. (2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.”

Art. 34 - Dreptul la ocrotirea sănătății

„(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat. (2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice. (3) Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii.”

Art. 41 - Munca și protecția socială a muncii

„(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. (2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.”

Art. 53 - Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori

a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. (2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art.2(1): *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

(3) „Sunt discriminatorii potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin(1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”.

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 14 Interzicerea discriminării:

”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

Art. 17 Interzicerea abuzului de drept

„Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”

V. Principiile de analiză

25. Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituția României nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă:

- la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,
- la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat în această situație.

26. În cazul discriminării substanțiale sau de facto, atunci când se tratează într-o manieră identică două sau mai multe persoane sau situații care sunt în fapt diferite, Curtea

Constituțională a arătat că tratarea diferită a unor probleme ce țin de inegalitate nu este numai permisă, ci chiar cerută.

27. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

28. Suntem în prezența discriminării directe atunci când o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria "criteriului protejat".

29. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

30. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată hotărâtor de existența unui criteriu, ceea ce presupune o relație de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Art. 2 alin. (1) din OG nr. 137/2000 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic, oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Condiția criteriului ca mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat, care constituie cauza actului sau fetei de discriminare și care, în situația inexistenței sau, după caz, a îndeplinirii condiției criteriului, nu ar determina săvârșirea discriminării.

31. Conform cazuisticii CEDO, criteriile trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §62).

32. De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

33.În anumite situații legislația europeană și cea a României prevede posibilitatea justificării obiective a unei fapte de diferențiere. Justificare obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare. În analiza scopului legitim, trebuie analizată existența acestui scop raportat la dreptul atins prin diferențiere. În analiza metodei adecvate și necesare, trebuie analizat dacă prin metoda aleasă se atinge scopul dorit, și dacă există sau nu alte metode prin care scopul poate fi atins, fără a crea o situație de diferențiere. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

VI. Aplicarea principiilor la speță. Motivele de fapt și de drept

34.În fapt, Colegiul director reține că este chemat să se pronunțe asupra unui posibil tratament diferențiat aplicat petentei ca persoană nevaccinată, prin faptul că la întoarcerea din concediu dintr-o altă țară, angajatorul i-a solicitat efectuarea unui test PCR SARS COV-2 negativ, pentru reluarea activității, având ca și consecință restrângerea unor drepturi și libertăți.

35.În sensul analizei cauzei prezente, se va urmări a se observa dacă măsurile de limitare propuse urmăresc principiul precauției și constituie un echilibru între dimensiunea individuală și cea colectivă a dreptului la sănătate, fiind justificate obiectiv întrucât limitarea anumitor drepturi și libertăți este legală pentru a proteja și asigura sănătatea publică.

36.Astfel, în analiză se vor avea în vedere:

- Regulamentul (UE) 2021/954 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2021 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de Covid-19 (certificatul digital al UE privind Covid) referitor la resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală sau care au reședință legală pe teritoriul statelor membre, pe durata pandemiei de Covid-19;
- Prevederile legislative în ceea ce privește facilitarea dreptului la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre UE și cadrul comun instituit pentru eliberarea, verificarea și acceptarea unor certificate interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de Covid-19, respectiv, certificatul digital al UE privind Covid.

37.Astfel, suntem în prezența unui posibil tratament diferențiat între persoanele care posedă certificatul de vaccinare, raportat la persoanele care nu dețin acest certificat, aceștia din urmă fiind tratați mai puțin favorabil, prin limitarea dreptului la viață privată și a anumitor drepturi și facilități.

38.Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

39.Pornind de la prevederile art. 53 din Constituția României, Colegiul director va aprecia și dacă există unui scop legitim ce impune restrângerea unor drepturi.

40. Criteriul dedus din interpretarea aspectelor reclamate de petentă, respectiv cel care a stat la baza presupusului tratament diferențiat, este reprezentat de calitatea de persoană care nu deține dovada/certificatul de vaccinare.

41. Colegiul director analizează dacă persoanele care posedă certificatul de vaccinare Covid-19 se află într-o situație comparabilă cu cei care nu posedă acest certificat, astfel, drept consecință, cei din urmă având accesul interzis la anumite servicii de interes public.

42. Colegiul director va avea în vedere rezultatele cercetărilor științifice de la nivel mondial și național, existente la momentul analizei introducerii acestui certificat, precum cele ale Organizației Mondiale a Sănătății. În acest demers, scopul Colegiului director nu este de a adopta o poziție sau alta între rezultatele cercetărilor științifice, întrucât o astfel de analiză ar depăși competențele legale ale instituției.

43. Astfel, potrivit OMS, instrumentul primordial, sigur și eficient al luptei împotriva pandemiei Covid-19, îl reprezintă accesul echitabil la vaccinuri, din aceste motive OMS sprijină cercetările pentru producția și folosirea vaccinurilor .

44. Uniunea Europeană consideră programul de vaccinare ca fiind cel mai important instrument în lupta împotriva pandemiei Covid-19: „(a) pandemia Covid-19 provoacă pierderi umane și economice extreme asupra Uniunii Europene și a lumii. Cheia unei soluții de durată la criză constă cu siguranță în dezvoltarea și implementarea unui vaccin eficient și sigur împotriva virusului” – se arată în Strategia privind vaccinurile anti Covid-19 a Comisiei Europene publicate la data de 1 iunie 2020.

45. Pct. (7) din Preambulul Regulamentului (UE) 2021/953 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2021 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de Covid-19 (certificatul digital al UE privind Covid) pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de Covid-19 arată că persoanele vaccinate sau cele care au trecut prin boală, respectiv testate sunt într-o situație diferită față de cele care nu se înscriu în categoria persoanelor anterior descrise.

46. Organizația Mondială a Sănătății și alte instituții globale, în temeiul rezultatelor și a recomandărilor oamenilor de știință, desfășoară o campanie în scopul unei vaccinări cât mai largi a populației, vaccinul fiind considerat singurul instrument adecvat pentru stoparea pandemiei și pentru a limita/atenua efectele negative pe plan social și economic. Inițiativa legislativă se încadrează în acest demers internațional.

47. Pe plan național sunt relevante rapoartele și analizele privind infectarea cu virusul Covid-19, respectiv efectele acestei pandemii realizate și publicate de Institutul Național de Sănătate Publică din România, din care reiese în mod clar și neechivoc faptul că persoanele trecute prin boală și cele vaccinate sunt într-o situație diferită, în comparație cu persoanele nevaccinate și netrecute prin boală .

48. Din analiza datelor mai sus prezentate, Colegiul director constată că cei care sunt posesorii certificatului de vaccinare Covid-19, pentru că au fost vaccinați sau pentru că au trecut prin boală, nu sunt într-o situație similară cu acele persoane care nu îndeplinesc aceste condiții. Astfel, persoanele fizice care sunt protejate ca urmare a vaccinării sau a trecerii prin boală sunt expuse unui grad mult mai redus unei viitoare infectări, probabilitatea de transmitere a bolii este mai mică, și în caz de infectare, există o probabilitate mare ca boala să se manifeste asimptomatic sau să nu prezinte o formă

medie sau gravă, care să necesite spitalizare sau îngrijire ATI (se vedea în acest sens, statisticile INSP).

49. În concluzie Colegiul director constată că tratamentul diferențiat reclamat de petentă prin solicitarea unui test PCR SARS COV-2 negativ de către angajator, nu determină situația unei discriminări, respectiv a încălcării principiului egalității și nediscriminării reglementat de art. 16 din Constituția României.

50. Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director constată că nu suntem în prezența unei situații comparabile între persoanele care dețin un certificat de vaccinare Covid-19 ori test PCR SARS COV-2 negativ și cele care nu dețin astfel de acte.

51. În continuare Colegiul director reiterează că se poate introduce printr-o prevedere legală un tratament diferențiat între persoane care nu se află în situații analoage, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsura este una proporțională cu scopul urmărit.

52. Colegiul director apreciază că măsura solicitării unui test PCR SARS COV-2 negativ, este justificată obiectiv întrucât limitarea anumitor drepturi și libertăți este legală pentru a proteja și asigura sănătatea publică.

53. De asemenea, în concordanță cu art. 4 alin. (1) din Constituția României, Colegiul director apreciază că solidaritatea impune obligația protecției celor mai vulnerabili, chiar și prin limitarea dreptului la viață privată și a dreptului la muncă.

54. În ierarhia drepturilor și a libertăților fundamentale, protecția dreptului la viață are prioritate în raport cu dreptul la viață privată și dreptul la muncă. Aceste drepturi nu sunt în conflict, ci se află în relație de complementaritate.

55. Măsurile de limitare propuse urmăresc principiul precauției și constituie un echilibru între dimensiunea individuală și cea colectivă a dreptului la sănătate.

56. În sensul celor mai sus analizate, Colegiul director antamează sentința civilă nr.1166/17.11.2020 pronunțată de Curtea de Apel București, care a reținut că *"măsurile care limitează drepturile și libertățile fundamentale trebuie să aibă drept scop protejarea sănătății și a siguranței publice"*, condiție îndeplinită în cauză, din moment ce măsurile au fost dispuse în vederea stopării și prevenirii răspândirii la nivel național a virusului Sars-CoV-2.

57. Restrângerea unor drepturi constituționale este admisă atunci când răspunde nevoii de a asigura securitatea juridică a drepturilor și libertăților celorlalți, atât din perspectiva intereselor individuale, cât și a celor naționale sau de grup și a binelui public, fiind și o modalitate de salvagardare a unor drepturi în situațiile în care exercițiul lor are un caracter antisocial. În consecință, în condițiile în care legea fundamentală solicită autorităților statului să dispună măsuri necesare pentru asigurarea sănătății publice pentru toți cetățenii, nu se poate considera că există un tratament diferențiat între o persoană vaccinată și una nevaccinată, atâta vreme cât aceasta din urmă are posibilitatea prezentării rezultatului negativ al unui test pentru a beneficia de aceleași condiții ca persoana vaccinată.

58. În sensul celor mai sus analizate, Colegiul director reține că nu există niciun dubiu care să conducă la ideea că impunerea prezentării unui test PCR SARS COV-2 negativ, nu ar urmări un scop legitim.

59. Având în vedere cele menționate, Colegiul director constată că aspectele sesizate nu reprezintă faptă de discriminare conform prevederilor OG nr. 137/2000, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, măsura este justificată obiectiv.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, conform prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (măsura este justificată obiectiv).
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile de la comunicare, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN– Membru

Data redactării: 02.04.2024

Redactată și motivată M.M/C.G.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu

